

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้ทราบถึงแนวทางของการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทัศนคตินี้ ได้มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ต่าง ๆ กัน คือ

เทอร์สโตน (Thurstone) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง¹

คิลฟอร์ด (Guilford) ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติหมายถึง อารมณ์ที่ซับซ้อนของบุคคล ในการที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สถาบัน หรือเรื่องราวทางสังคม²

¹L. L. Thurstone, "Attitude Can be Measures," quoted in Reading in Attitude Theory and Measurement, Martin Fishbein, ed. (New York : John Wiley and Sons, 1967), p. 77.

²J. P. Guilford, General Psychology, (New York : D. Van Nostrand Company, 1939), p. 336.

อนาสตาซี (Anastasi) กล่าวว่าทัศนคติหมายถึงความโน้มเอียง ที่จะแสดงออกทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ชนชั้นนิยมประเพณี หรือสถาบันต่าง ๆ ทัศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปหาคพิง (Infer) จากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมาทางภาษาและไม่ใช้ภาษา¹

อัลพอร์ต (Allport) กล่าวว่าทัศนคติหมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นตัวที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง²

นันแนลลี่ (Nunnally) ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติหมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อวัตถุ แนวความคิด สถาบัน หรือบุคคลในทางบวกหรือทางลบ³

---

¹ Anne Anastasi, Psychological Testing, 3d ed. (New York : Macmillan Publishing Co., 1968), pp. 479-480.

² William J. McGuire, "The Nature of Attitudes and Attitude Change," quoted in the Handbook of Social Psychology, Gardner Lindzey ed. (Massachusetts : Addison-Wesley Publishing Co., 1969), 3 : 142.

³ Jun C. Nunnally, Tests and Measurements, (New York : McGraw-Hill Book Company, 1959), p. 300.

ออปเพนเฮม (Oppenhem) กล่าวว่าทัศนคติหมายถึง ความพร้อมซึ่งมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมใดก็ตามกับสิ่งเร้าในทิศทางที่แน่นอน¹

นิวคอมบ์ (Newcomb) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้และทัศนคตินี้จะแสดงออกทางค่านิยม พฤติกรรมคือ แสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ เรียกว่าทัศนคติทางบวก แต่ถ้าเป็นทัศนคติทางลบ จะแสดงออกในทางตรงกันข้ามไม่พึงพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ส่วนทัศนคติอีกแบบหนึ่งคือ ความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด เป็นทัศนคติแบบกลาง ๆ²

ฮิลการ์ด (Hilgard) กล่าวว่าทัศนคติหมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คือแนวความคิดหรือสภาพการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหาหรือออกจาก และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในทางที่เอนเอียงในลักษณะเดิมเมื่อได้พบกับสิ่งดังกล่าวอีก³

เครตซ์และครัทซ์ฟิลด์ (Kretch and Crutchfield) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพการณ์จริงใจ อารมณ์ การยอมรับและพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล⁴

¹A.N. Oppenhem, Questionnaire Design and Attitude Measurement, (New York : Basic Books, 1966), p. 3.

²T.M. Newcomb, Social Psychology, (New York : The Dryden Press Publishers, 1954), p. 128.

³Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology, 3d ed. (New York : Harcourt, Brace & World, 1962), p. 564.

⁴D. Kretch and R.S. Crutchfield, Theory and Problems in Social Psychology, (New York : McGraw-Hill Book co., 1948), p. 152.

โบการ์ดัส (Bogardus) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะคือแนวโน้มของกริยา
 อาการที่จะเห็นด้วยหรือต่อต้านบางสิ่งบางอย่างของสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้แล้วแต่จะเห็นว่าสิ่งนั้นมีค่า
 ทางบวกหรือทางลบ¹

จากคำจำกัดความของนักทฤษฎีที่ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติ" ทั้งหลายพอจะสรุปความได้ว่า
 ทัศนคติหมายถึงสภาพความพร้อมทางจิตใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งจะแสดงออกมาใน
 ลักษณะชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นพฤติกรรมภายใน
 ซึ่งไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่สามารถสรุปได้จากพฤติกรรมภายนอกที่เขาแสดงออก
 มาได้ คนที่มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เขาก็จะมีปฏิกริยาในทางบวก ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็จะ
 แสดงปฏิกริยาในทางลบ

องค์ประกอบของทัศนคติ

ทัศนคติมืองประกอบ 3 ประการคือ²

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ก็คือ ความคิด
 ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านท่าที ความรู้สึก (Affective Component)
 เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้า "ความคิด" อีกต่อหนึ่ง
 ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกใน
 ด้านบวกและความรู้สึกในด้านลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

1

E. S. Bogardus, Fundamental of Social Psychology, ed ed.
 (New York : Century, 1931), p. 62.

2 ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย,
 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 3.

3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

ทัศนคติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันพอจะสรุปลักษณะของทัศนคติได้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการ เรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่คิดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นสภาพอารมณ์ทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคล เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางให้ทราบล่วงหน้า ถ้าบุคคลประสบสิ่งใด ๆ แล้วบุคคลนั้นๆ จะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะใด
3. แม้ว่าทัศนคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ทัศนคติก็นับว่าการเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และการเรียนรู้

ทัศนคติและการปฏิบัติ

ทั้งการปฏิบัติหรือพฤติกรรม รมการ แสดงออกที่สังเกตได้กับทัศนคติต่างก็มีความสัมพันธ์และมีผลซึ่งกันและกัน เป็นที่เชื่อกันว่าทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล และขณะเดียวกัน การแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย¹ ในการที่จะบอกว่าบุคคล

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

หนึ่งมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรนั้น คุ้ได้จากคำพูด ที่พูดถึงสิ่งนั้น จากความรู้ที่มีต่อสิ่งนั้นและจากสิ่งที่เขาพูดว่าเขาจะปฏิบัติอย่างไรต่อสิ่งนั้น แต่สิ่งที่เขาจะปฏิบัติจริง ๆ จะตรงกับสิ่งที่เขารู้ เข้าใจ รู้สึกและคิดว่าจะปฏิบัติหรือไม่นั้น เป็นปัญหาของความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและการปฏิบัติ จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น พอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์ไม่ได้เป็นผลมาจากทัศนคติแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลมาจากองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างได้แก่ ทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม นิสัยและผลที่คาดว่าจะได้รับหลังจากทำพฤติกรรมนั้น ๆ แล้ว¹

เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทัศนคติก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยแรงจูงใจ
2. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยเทคนิคและวิธีการอันเหมาะสม
3. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยจากการกระทำหรือการปฏิบัติจริง
4. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยหลักการแห่งเหตุผล²

การวัดทัศนคติ

สก๊อทท์ (Scott) กล่าวว่าการศึกษาเพื่อสร้าง เครื่องมือวัดทัศนคติจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะของทัศนคติดังนี้ คือ³

¹ เรืองเกียรติ, หน้า 6

² ไพบูลย์ อินทรวีชา, หลักและวิธีการวัดเจตนาคติ (กรุงเทพมหานคร : กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517), หน้า 17.

³ William A. Scott, "Attitude Measurement," In The Handbook of Social Psychology, 2nd ed. Gardner Lindzey and Elliot Aronson, (M (Massachusetts : Addison-Wesley Publishing Company, 1968) : pp.206-210.

1. ทิศทางของทัศนคติ (Direction) ทัศนคติแสดงออกได้ 2 ทิศทางคือ

1.1 ทัศนคติเชิงนิมิตหรือทัศนคติทางบวก (Positive) เป็นความโน้มเอียงของอารมณ์ไปในทางชอบ คล้อยตาม หรือเห็นด้วย

1.2 ทัศนคติเชิงนิเสธ หรือทัศนคติทางลบ (Negative) เป็นความโน้มเอียงทางอารมณ์ในลักษณะไม่พึงพอใจ เกลียดชังต่อต้านหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งของวัตถุหรือสภาพการณ์ใด ๆ

2. ระดับของทัศนคติ (Magnitude) หมายถึงการที่บุคคลแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ความรู้สึกอาจมี

ก. ระดับผิวเผิน จะไม่มีความคงที่ แน่นนอน เปลี่ยนแปรง่าย เป็นเรื่องของความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป

ข. ระดับที่ลุ่มลึก จะคงทนถาวรเปลี่ยนแปลงไต่ยาก เป็นเรื่องของความยึดมั่น ถิ่นมั่น ค่านิยม และบุคลิกลักษณะ

3. ความเข้มของทัศนคติ (Intensity) หมายถึงปริมาณของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความเข้มหรือปริมาณของทัศนคติในแต่ละทางนั้นจะปรากฏออกมาในรูปของคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือวัด ซึ่งความเข้มของทัศนคติจะเป็นเครื่องบ่งบอกความเข้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความรุนแรงหรืออ่อนอ่อนมากน้อยเพียงใด

005613

เนื่องจากทัศนคติเป็นภาวะของจิตใจเป็นพฤติกรรมทางสมองซึ่งเป็นพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ไม่สามารถจะวัดหรือสังเกตได้โดยตรง จะสังเกตได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ที่มองเห็นได้ จึงได้มีผู้พยายามจะถ่ายทอดทัศนคติของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมภายนอก เพื่อที่จะได้ศึกษาและวัดได้ เครื่องมือที่ใช้วัดก็คือมาตรวัดทัศนคติ (Attitude Scale)

ในการศึกษาทัศนคติอาจทำได้ 3 วิธีคือ¹

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ศึกษาทัศนคติ โดยใช้หูและตาเป็นสำคัญ การสังเกตเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วนำข้อมูลที่สังเกตได้ไปอนุมาน (Infer) ว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นเป็นอย่างไร ลักษณะของการสังเกตที่ดีคือ

1.1 ถ้าจะสังเกตในเรื่องใด ผู้สังเกตจะต้องหาความรู้ในเรื่องนั้นให้มากที่สุด จะทำได้ ว่าปรากฏการณ์ชนิดใดหรือเรื่องใดบ้างที่มีค่าควรแก่การสังเกตก่อนที่จะทำการสังเกต

1.2 ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่จะสังเกตและพฤติกรรมที่จะทำการสังเกต ข้อมูลอะไรบางอย่างที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรมประเภทไหนที่จะทำการสังเกต

1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายที่จะต้องสังเกตให้ชัดเจนว่าขอเท็จจริงประเภทไหนเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์อย่างไร เพื่อที่จะแยกประเภทของขอเท็จจริงที่ใดมา

1.4 ผู้สังเกตต้องทำอย่างระมัดระวัง และใช้ความวินิจฉัยเพราะเหตุ ผู้สังเกตจะต้องเตรียมการที่จะสังเกตมาให้พร้อม ซึ่งจะช่วยให้ผู้สังเกตได้ขอเท็จจริงที่ไม่บิดเบือนไปจากความเป็นจริง และมีความแน่นอนเชื่อถือได้

1.5 กำหนดเครื่องมือที่จะใช้ในการสังเกต รวมทั้งผู้สังเกตจะต้องมีทักษะในการใช้เครื่องมือ จะต้องมีความชำนาญและความคล่องแคล่วในการใช้

1.6 ผู้สังเกตจะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมจะทำการสังเกต และจะต้องกำจัดความอคติส่วนตัวออกให้หมด

---

¹ สมบูรณ์ สุริยวงศ์, การสร้างแบบทดสอบ 3 (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523), หน้า 5.

C วิธีการศึกษาทัศนคติโดยการสังเกตนั้นไม่ค่อยใช้มากนัก เพราะถ้าไม่มีการแสดงพฤติกรรมออกมาเราก็สังเกตไม่ได้ อนึ่งการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นเวลาใดก็ได้ ผู้สังเกตจะต้องใช้เวลามากเป็นการเสียเวลา บางครั้งพฤติกรรมที่แสดงออกก็ไม่เป็นประโยชน์ต่อการสังเกตอีกด้วย

2. แบบรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นการศึกษาทัศนคติความสนใจและบุคลิกภาพของบุคคล วิธีการศึกษาทัศนคติก็คือ ให้บุคคลนั้นเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมาว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของเขาออกมา ความประสพการณ์และความสามารถของเขา คนหนึ่งอาจจะเล่าต่างกันออกไป จากการบอกเล่านี้ก็สามารถที่จะกำหนดคะแนนของทัศนคติได้ วิธีการศึกษาทัศนคติแบบนี้ได้แก่ วิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone) ลิเคอร์ท (Likert) กัททแมน (Guttman) และออสกู๊ด (Osgood) ซึ่งได้พยายามสร้างสเกลวัดทัศนคติขึ้น คะแนนที่ได้จากการวัดทัศนคติแบบสเกลนี้จะแบ่งออกเป็นช่วง ๆ โดยมีแต่ละช่วงจะมีขนาดเท่ากัน สามารถที่จะนำมาเปรียบเทียบความมากน้อยของทัศนคติได้วิธีนี้เป็นที่นิยมใช้วัดทัศนคติกันมาก โดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษา

3. วิธีสร้างจินตภาพ (Projective Techniques) เป็นวิธีการสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพ เพื่อที่จะใช้วัดทัศนคติบุคลิกภาพของบุคคล โดยที่ภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถสังเกตได้ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งบุคคลนั้นจะแสดงออกมาตามประสบการณ์ที่เขาได้รับ และแต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกัน วิธีสร้างจินตภาพเพื่อวัดทัศนคติคือ

3.1 อิงค์ พล็อต (Ink Plot) คือให้บุคคลนั้นดูภาพหมึกแล้วให้อธิบายว่าภาพนั้นเป็นอย่างไร เป็นการกระตุ้นให้บุคคลนั้นตอบสนองออกมาให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพื่อที่จะเป็นตัววัดทัศนคติของบุคคลนั้น

3.2 การเล่าเรื่อง, เป็นการเล่าเรื่องให้บุคคลนั้นฟังแต่เล่าไม่จบเว้นตอนให้บุคคลนั้นเล่าต่อ ตามความคิดเห็นและความรู้สึกของเขา ปัญหาที่สำคัญในการวัดทัศนคติโดยวิธีสร้างจินตภาพก็คือ ผู้ที่ทำการศึกษจะต้องมีประสบการณ์ และความสามารถเพียงพอในการแปลความหมายข้อมูลที่เิบมา

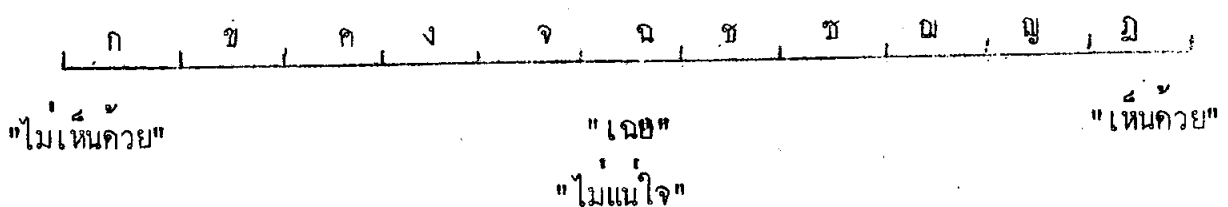
มาตราวัดทัศนคติที่รู้จักกันแพร่หลายมี 4 แบบคือ

1. มาตรที่มีช่วงเท่า ๆ กัน (Equal - Appearing Intervals Scales)
วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย เทอร์สโตน (Thurstone) ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างมาตราวัดทัศนคติดังนี้

ขั้นแรกจะต้องสร้างข้อความหรือประโยค (Statements or Items)

ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราต้องการจะวัด (สิ่งของ บุคคล สถานการณ์) ซึ่งข้อความเหล่านั้นอาจจะได้มาจากข้อมูลจากการทำโครงการทดลองหรือจากบทความ การวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือจากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อความเหล่านั้นจะแทนความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ที่เราต้องการจะวัดทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้น เมื่อได้ข้อความมากที่สุดเท่าที่จะมากได้แล้ว กลุ่มบุคคลที่ต้องการ คือกลุ่มบุคคลที่จะให้เป็นผู้พิจารณาหรือตุลาการหรือผู้ตัดสิน ในการที่จะให้ความคิดเห็นต่อข้อความที่สร้างขึ้นมา แล้วนำข้อความเหล่านั้นแยกพิมพ์ไว้ในบัตร โดยแต่ละบัตรประกอบด้วยข้อความหนึ่งข้อความ นอกจากบัตรซึ่งบรรจุข้อความต่าง ๆ แล้ว ผู้ตัดสินยังได้รับแฟ้มอีก 11 แฟ้ม ซึ่งมีอักษร ก ถึง ฏ แฟ้มเหล่านี้เรียงลำดับจาก ก ถึง ฏ แฟ้ม "ก" หมายถึงความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดต่อข้อความที่มีต่อสิ่งที่ต้องการจะวัด ลำดับของความรู้สึกนี้จะลดน้อยลงจากรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดตามลำดับจนถึงความรู้สึกเฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ ซึ่งแทนโดยแฟ้มอักษร "ฉ" จากอักษร "ฉ" ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่ต้องการจะวัดจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (Favourable Feeling) จนถึงบัตรอักษร "ฏ" ซึ่งแทนความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด หรือความชอบมากที่สุด (The Most Favourable Feeling) โปรดดูแผนภูมิเพื่อจะได้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

แผนภูมิ แสดงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งเรียงลำดับจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด

การสร้างแฟ้ม ก ถึง ฎ เกิดจากข้อสรุปที่ว่าบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่บ่งถึงความมากหรือน้อย (Degree) ที่แตกต่างกันและสามารถจะนำลำดับความ มากน้อยนี้มาเรียงลำดับจากน้อยไปหามากได้และเชื่อว่าความรู้สึกนี้มีลักษณะที่ต่อเนื่องกัน (Continuous)

ผู้ตัดสินที่ได้รับบัตร เหล่านี้จะต้องพิจารณา "ลำดับความมากน้อย" ของความชอบหรือไม่ชอบ ความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ความพอใจหรือไม่พอใจ (Favourableness และ Unfavourableness) ของแต่ละข้อความในบัตรที่ได้รับโดยนำไปรวมกลุ่มในแฟ้ม ก ถึง ฎ 11 แฟ้ม ดังกล่าว จากการศึกษารายชื่อของ เทอร์สโตน (Thurstone) และ เชฟ (Chave) ซึ่งศึกษาทัศนคติที่มีต่อวัด (Church) ใช้ผู้ตัดสินจำนวน 300 คน พิจารณา "ลำดับความมากน้อย" ของข้อความต่าง ๆ 130 ข้อความ โดยใช้เวลาเรียงลำดับข้อความเหล่านี้ ประมาณ 45 นาที

จากการศึกษาของหลาย ๆ คนพบว่าใช้จำนวนผู้ตัดสินไม่เท่ากัน ถึงแม้จะน้อยก็ สามารถทำให้ค่าของคะแนนจากสเกลเป็นที่เชื่อถือได้ เอ็ดเวิร์ด (Edward) กล่าวว่า ถ้าจะลดจำนวนผู้ตัดสินจาก 300 ไปเป็น 50 คน ก็จะลดกำลังและเวลาที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อความบรรจุลงในสเกล และขณะเดียวกันก็จะโคคาคะแนนของสเกลที่เชื่อถือได้

ขั้นตอนไปก็คือนำข้อมูลที่ได้จากผู้ตัดสินเรียงลำดับของข้อความต่าง ๆ โดยใช้แฟ้ม ก ถึง ฎ มาคำนวณหาค่าเอส (S Value) และค่าคิว (Q Value)

การคัดเลือกข้อความทำได้โดยพิจารณาค่าเอส (S Value) และค่าคิว (Q Value) โดยให้เหลือจำนวนข้อความที่เหมาะสมประมาณ 20-22 ข้อความ

¹ ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมมนุษย์,

เมื่อคัดเลือกข้อความใดครบแล้ว ก็บรรจุข้อความเหล่านี้ลงในสเกลแล้วให้กลุ่มประชากรที่เราจะศึกษาตอบความรู้สึกของเขาที่มีต่อข้อความต่าง ๆ โดยให้เลือกตอบว่า

1. เห็นด้วย หรือ
2. ไม่เห็นด้วย

ค่าคะแนนของทัศนคติ (Attitude Score) คำนวณโดยใช้ค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) หรือค่าคะแนนตรงกึ่งกลาง (Median) ของค่าเอส (S Values) ของข้อความที่ตอบเฉพาะ เห็นด้วย ค่าที่คำนวณออกมาได้จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าทัศนคติของเขามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมีความรู้สึกทำที่ต่อสิ่งนั้นอย่างไร โดยใช้ค่าสเกลจาก ก ถึง ญ เป็นเกณฑ์

โดยทั่วไปแล้วการใช้สเกลวัดทัศนคติแบบเทอร์สโตน (Thurstone) นี้จะนิยมสร้างแบบทดสอบเป็น 2 ชุด โดยคัดเลือกจากค่าคะแนนเอส (S Value) และค่าคิว (Q Value) เช่นเดียวกับชุดแรก ซึ่งจะได้ออกความประมาณ 20-22 ข้อความ ในการสำรวจทัศนคติของกลุ่มประชากรที่ต้องการจะสำรวจก็ใช้แบบสอบถามทั้ง 2 แบบนี้พร้อมกัน ผู้วิจัยสามารถหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้จากทั้งสองฉบับ

การแปลความหมายของคะแนน (Interpretation of Scores)
แบบสอบถามโดยให้หลักของเทอร์สโตน (Thurstone's Equal Appearing Interval Scale) นี้ ค่าคะแนนทัศนคติที่ออกมาจะบอกได้ว่าบุคคลนั้นหรือกลุ่มบุคคลมีทัศนคติไปในทางที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเป็นกลาง เพราะเราถือว่าข้อความ (Statements) ที่เราเลือกมานั้นอยู่กระจายกันในสเกลตั้งแต่ ก ถึง ญ และสเกล ก ถึง ญ นี้ สร้างขึ้นจากสมมติฐานที่ว่าข้อความที่เลือกมาทั้งหมดแสดงถึงความคิดเห็นทางจิตใจหรือความรู้สึกที่ต่อเนื่องกัน (Psychological Continuum)

2. วิธีประเมินค่าแบบรวม (Summated Ratings หรือ Likert Method)

วิธีการนี้สร้างขึ้นโดยลิเคอร์ท (Likert) เป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมากที่สุด เพราะสร้างง่าย รวดเร็ว และมีความเที่ยงสูง วิธีการของลิเคอร์ทนี้อาศัยหลักแนวความคิด การวัดผลการทดสอบคือ ถือว่าทัศนคติทั้งหลายมีแนวการแจกแจงอยู่ในลักษณะเป็นโค้งปกติและใช้ หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์วัด ต่อมาลิเคอร์ทพบว่าค่าของหน่วยวัดซึ่งใช้หน่วยความ เบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์นั้น เมื่อเทียบกับคะแนนที่จัดอันดับของการตอบสนอง (1, 2, 3, 4, 5) นั้น มีสหสัมพันธ์กันสูง (.99) สามารถที่จะใช้แทนกันได้

ฉะนั้นมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ทประกอบด้วยข้อความคิดเห็นหลาย ๆ ข้อ และ แต่ละข้อมีคุณค่าทัศนคติตามสเกลความระบับของความต่อเนื่องจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree), ไม่เห็นด้วย (Disagree), ไม่แน่ใจ (Uncertain), เห็นด้วย (agree), และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree)

ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

1

2

3

4

5

การสร้างมาตรวัดทัศนคติตามแบบของ ลิเคอร์ท มีดังนี้

ขั้นที่ 1. พิจารณาว่าเราจะวัดทัศนคติของใครที่มีค่ออะไร และให้ความหมายของทัศนคติ และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความ (Statement หรือ Item) ในแต่ละหัวข้อนั้น โดยให้คลุมเนื้อหาและให้พิจารณาว่าข้อความ

เหล่านั้นเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ออกแบบ จำนวนข้อความที่สร้างขึ้น
ควรมีประมาณ 30 ข้อขึ้นไป ข้อความที่สร้างขึ้นควรมีค่าถามทั้งประเภทนิมมาน (Favourable
Statement) และประเภทนิเสธ (Unfavourable Statement) ดังนี้

ขั้นที่ 2 เมื่อสร้างข้อความได้แล้วก็กำหนดค่าระดับทัศนคติว่า ควรจะมีตั้งแต่เท่าใด
ถึงเท่าใด เช่นกำหนดเป็น 5 ลักษณะดังนี้

ข้อความประเภทนิมมาน	ข้อความประเภทนิเสธ
- เห็นควยอย่างยิ่ง	- ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง
- เห็นควย	- ไม่เห็นควย
- ไม่แน่ใจ	- ไม่แน่ใจ
- ไม่เห็นควย	- เห็นควย
- ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	- เห็นควยอย่างยิ่ง

เมื่อกำหนดระดับทัศนคติแล้วก็กำหนดคะแนนในแต่ละระดับของทัศนคติเป็นเท่าใด

ข้อความประเภทนิมมานจะให้คะแนนสูงสุดที่ "เห็นควยอย่างยิ่ง" และคะแนนต่ำสุดที่
"ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง"

ข้อความประเภทนิมมาน (Favorable Statement)

- เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	5	คะแนน
- เห็นควย	ได้	4	คะแนน
- ไม่แน่ใจ	ได้	3	คะแนน
- ไม่เห็นควย	ได้	2	คะแนน
- ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	1	คะแนน

ข้อความประเภทนี้ จะให้คะแนนสูงสุดที่ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" และคะแนนต่ำสุดที่ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง"

ข้อความประเภทนี้ (Unfavorable Statement)

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	1	คะแนน
- เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
- ไม่น่าใจ	ได้	3	คะแนน
- ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	5	คะแนน

ขั้นที่ 3 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กันกับกลุ่มที่ 1 จะศึกษา เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อความ (Item Analysis) อาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างทดลองทำแบบวัดนี้ประมาณ 80-100 คน เหตุผลที่ต้องทำวิเคราะห์ข้อความก็เพื่อที่จะเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างกันของคะแนนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดกับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าข้อความเหล่านี้สามารถจะวัดความรู้ที่แตกต่างกันได้

แบบวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert) นี้จำนวนข้อความควรจะมีประมาณ 20-25 ข้อความสำหรับบรรจุลงในสเกล จากนั้นก็ทำแบบวัดทัศนคติทั้งหมดไปใช้กับกลุ่มที่จะศึกษา เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีแบบแบ่งครึ่ง (Split-Half Method) โดยทั่วไปแล้วจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นของมาตรวัดแบบนี้สูงกว่า .85

3. มาตราของกัตต์แมน (Scalogram Analysis)

การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สเกลโลแกรม (Scalogram Analysis) นี้แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับวิธีวัดทัศนคติของเทอร์สโตน (Thurstone) และของลิเคอร์ท

(Likert) อาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์สเกลโลกรม เป็นวิธีการที่อธิบายถึงขบวนการในการประเมินผลกลุ่มของข้อความกลุ่มหนึ่ง ๆ ว่าเป็นไปตามข้อจำกัดหรือครบถ้วนตามลักษณะที่ถูกต้องในการสร้างสเกลโดยวิธีของ กัตต์แมน (Guttman) หรือไม่เท่ากัน ซึ่งสเกลนั้นเป็นที่ทราบกันในนามของคำว่ามาตร กัตต์แมน

ตามความคิดเห็นของ กัตต์แมน (Guttman) เขาเชื่อว่าในสเกลสำหรับวัดทัศนคตินั้นควรจะเลือกข้อความจำนวนเล็กน้อยใส่ลงไป โดยเลือกจากข้อความหลาย ๆ ข้อความซึ่งเป็นตัวแทนของเรื่องนั้นทั้งหมด กัตต์แมน (Guttman) แนะนำการเลือกข้อความ 4-6 (อย่างมากที่สุด 10-12 ข้อความ) ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

วิธีการวิเคราะห์สเกลนี้ กัตต์แมน (Guttman) สร้างขึ้นโดยใช้ชื่อว่า เทคนิคคอร์เนลล์ (Cornell Technique) ขั้นแรกต้องสร้างข้อความต่าง ๆ หลาย ๆ ข้อความเพื่อที่จะพิจารณารวมลงในสเกลสำหรับวัดทัศนคติการสร้างข้อความก็ให้หลักเกณฑ์ในการเขียนข้อความเช่นเดียวกับหลักเกณฑ์ของ เทอร์สโตน (Thurstone) ซึ่งกล่าวมาแล้วการตอบคำถามใหม่ข้อเลือก 2 ข้อ คือ "เห็นด้วย" และ "ไม่เห็นด้วย" การให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อความที่เห็นด้วย และ 0 คะแนนสำหรับข้อความที่ไม่เห็นด้วย เมื่อสร้างข้อความเสร็จก็ใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยที่สุด 100 คน แล้วนำมารวมคะแนนของแต่ละคน หลังจากนั้นเรียงลำดับคะแนนรวมของแต่ละคนจากมากไปหาน้อย ขั้นตอนต่อไปจะใช้วิธีประเมินค่าสเกลอะบิลิตี้ของกลุ่มข้อความเหล่านี้ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายแบบ (Reproducibility) (R) ค่าของ R จะต้องมีค่ามากกว่า .9 ถ้าค่า R น้อยกว่า .9 แสดงว่าสเกลนั้นไม่มีความเชื่อถือได้

4. มาตรที่หาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential)
เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของสิ่งต่าง ๆ ผู้ที่คิดการวัดทัศนคติแบบนี้คือ ออสกู๊ด (Osgood) และยูร์มงาน ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่ต้องการศึกษาโดยทั่วไป สเกลแบบนี้จะประกอบด้วยข้อให้เลือกร้อยละ 7 ข้อ หรือระดับความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 ลำดับ

การสร้างและการใช้มาตรวัดทัศนคติแบบความแตกต่างของความหมาย

1. เลือกแนวความคิด (Concepts) ซึ่งจะทำหน้าที่คล้าย ๆ เป็นสิ่งเราที่เราให้ผู้ตอบประเมินค่าของสเกลนั้น แนวความคิดนั้นควรจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ หลายด้านที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนประกอบของสิ่งที่เราต้องการศึกษา

2. การสร้างสเกลโดยเลือกคำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสิ่งที่เราจะศึกษา

3. นำคำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามไปบรรจุลงในสเกลแบบ 5 หรือ 7 ส่วน การเรียงลำดับคุณศัพท์นั้นให้ละกันเพื่อป้องกันการตอบ โดยเมื่อกติหรือตอบโดยไม่คิด

ตัวอย่างของสเกลที่ใช้วัดแนวความคิดเกี่ยวกับโรงเรียน

1. ชอบ		ไม่ชอบ
2. เป็นรูปเหลี่ยม		เป็นรูปกลม
3. เฉื่อยชา		กระตือรือร้น
4. น่าเกลียด		สวยงาม
5. ขอบบาง		หนาหนา
6. โง่		ฉลาด
7. มีค		สว่าง

4. การวิเคราะห์หขมูล การให้คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนของที่ใหญ่ตอบประเมินค่าในกรณีที่จำนวนของ 7 ของ การให้คะแนนอาจจะให้คะแนนจาก 1-7 โดยกำหนดคะแนนมากไว้ทางคำคุณศัพท์ด้านบวก (Positive) และคะแนนน้อยไว้ทางคำคุณศัพท์ที่เป็นด้านลบ (Negative) อีกวิธีหนึ่งอาจจะให้โดยใช้ของกลางมีค่าเท่ากับศูนย์คะแนนได้จากศูนย์จะเป็น +1, +2, +3 และ -1, -2, -3 ตามลำดับ ตัวอย่าง

ก 7 6 5 4 3 2 1 เลว

หรือ

ก +3 +2 +1 0 -1 -2 -3 เลว

ซึ่งการให้คะแนนทั้งสองแบบนี้ไม่มีความแตกต่างกันในการคำนวณทางสถิติ ถ้าผู้ตอบ
ทำเครื่องหมายลงในช่องใด ก็ให้คะแนนตามช่องนั้นตามตัวเลขที่กำกับไว้สำหรับแต่ละสเกล
แล้วนำคะแนนของสเกลทั้งหมดมารวมกันจะเป็นคะแนนรวมของหนึ่งคนในหนึ่งแนวความคิด
ซึ่งในการรวมคะแนนนี้มักจะรวมคะแนนของสเกลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย
(Mean) จะสามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

อะดัมส์ (Adams) ได้สร้างมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาโดยสร้างข้อความขึ้นแรก
150 ข้อความ ใช้ผู้ตัดสินซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีและการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัย
พิจารณาข้อความ ได้มาตรวัดทัศนคติเป็น 2 ชุด ซึ่งมีชุดละ 20 ข้อ โดยมีค่าความเที่ยงตรง
(Validity) ดังนี้ ชุดแรกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .61, ชุดที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ = .69, และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้ง 2 ชุด = .71 แต่เมื่อ
รวมทั้ง 2 ชุด มีจำนวน 40 ข้อจะได้ค่าความเชื่อมั่น = .84 มาตรวัดทัศนคติของอะดัมส์ (Adams)
สร้างขึ้นเพื่อบัณฑิตศึกษาระดับวิทยาลัย¹

1

Donald K. Mathews, Measurement in Physical Education, 4th ed.
(Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1973), pp. 345-347.

เมอเซอ (Mercer) ได้ดัดแปลงมาจากมาตรวัดทัศนคติของแกลลอเวย์ (Galloway) ซึ่งใช้กับนักศึกษาหญิงระดับวิทยาลัย โดยมีขอบข่ายเกี่ยวกับทางจิตวิทยา สังคมวิทยา คุณธรรม และคุณค่าทางพลศึกษา มีข้อความทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) = .74 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = .92 เพื่อใช้กับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย¹

เนียร์ (Kneer) ได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติของ แวร์ (Wear) ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับนักศึกษาชายระดับวิทยาลัย โดยเนียร์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจลักษณะเฉพาะของเครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมพลศึกษา และความเป็นผู้นำ แบบวัดที่ดัดแปลงแล้วนี้มีค่าความเที่ยงตรง .84 และค่าความเชื่อมั่น .95 มีข้อความทั้งหมด 40 ข้อ สามารถใช้กับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้²

เพนแมน (Penman) ได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติทางพลศึกษาของแวร์ (Wear) เพื่อที่จะนำมาใช้กับนักเรียนที่เรียนในครัวเมือง แวร์ (Wear) ได้ใช้ผู้ตัดสินเป็นผู้พิจารณาข้อความและคำศัพท์ แบบวัดที่ดัดแปลงนี้มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .92 มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) .64 มีจำนวน 30 ข้อความ ใช้สำหรับนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น³

---

¹Harold M. Barrow, A Practical Approach to Measurement in Physical Education, quoted in Mercer, Emily-Louise, "An Adaptation and Revision of the Galloway Attitude Inventory for Evaluating the Attitudes of High School Girl." (Unpublished Master's thesis, University of North Carolina, 1961), pp. 431-433.

²Ibid., pp. 435-438.

³Ibid, pp. 445-446.

เร (Ray) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกและกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ การศึกษานี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกใช้นักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ และทำการทดสอบครั้งที่ 2 โดยใช้นักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ การทดสอบนั้นใช้แบบวัดทัศนคติทางพลศึกษา ของ เนียร์ (Kneer) เมื่อใดข้อมูลแล้วทำการทดสอบค่า "ที" (t-test) ซึ่งตั้งสมมติฐานว่าทั้งสองกลุ่มต้องมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดีและไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05¹

จากการวิจัยของ ฮิลล์ (Hill) ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนพลศึกษาของเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐอาร์แคนซัส (Arkansas) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 969 คน จาก 21 โรงเรียน และใช้แบบวัดทัศนคติของ เอ็ดจิงตัน (Edginton Attitude Scale) สรุปว่าทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียนเวลาที่จัดสอบคะแนนวิชาพลศึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยกิต และโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม²

¹Hammonds Carlos Ray, "A Comparison of College Students' Attitudes Enrolled in Required of Elective Physical Education Classes," Dissertation Abstract International 42(December 1981) : 2561-A.

²Carl Allen Hill, "Factor Related to the Attitudes of Nine Grade Boys in Arkansas Toward Physical Education," Dissertation Abstracts International 32(August 1971) : 771-A.

จอห์นสัน (Johnson) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติทางพลศึกษาแก่นักศึกษาชาย ที่มหาวิทยาลัยบริกแฮมยัง (Brigham Young University) การศึกษานี้ได้ศึกษากับ นักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนในภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี 1970-1971 ทำการวัดทัศนคติครั้งแรกและครั้งสุดท้ายโดยใช้มาตราวัดทัศนคติของแวย์ (Wear Attitude Scale) ทั้งชุด และ ผลปรากฏดังนี้¹

1. นักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริกแฮมยัง (Brigham Young University) เป็นผู้มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในช่วงต้นภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี 1970-1971 และมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในปลายเรียนด้วย
2. ปรากฏว่าทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างกลุ่มย่อยที่คัดเลือกไว้ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ
3. ทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาชายที่ลงทะเบียนในชั้นเรียนพลศึกษายังคงมี ทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาตลอดภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วงปี 1970-1971

ลอคฮาร์ท (Lockhart) ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี 1970 ที่มหาวิทยาลัยบริกแฮมยัง (Brigham Young University) โดยใช้ให้นักศึกษาหญิง จำนวน 200 คน เป็นกลุ่ม ตัวอย่างซึ่งนักศึกษาทั้งหมดทำแบบวัดทั้ง 3 อย่างดังนี้²

---

¹Robert Marion Johnson, "Attitude Toward Physical Education," Dissertation Abstracts International 32 (January 1971) : 3761-A.

²Barbara Day Lockhart, "Personality Factors of University Women in Relation to their Attitudes Toward Physical Education and Physical Activity," Dissertation Abstracts International 32 (December 1971) : 3077-A.

1. แบบวัดบุคลิกภาพของแคทเทิล (Cattel) ชุค A
  2. แบบวัดทัศนคติทางพลศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาของ แคนตัน (Kenton)
- ชุค DW
3. แบบวัดทัศนคติทางพลศึกษาของแวร์ (Wear)

เพื่อทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพ ทัศนคติที่เกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา และทัศนคติทางพลศึกษา ปรากฏผลว่า องค์ประกอบ 16 ลักษณะของบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา และอีก 4 ลักษณะของบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่าองค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ มีบุคลิกภาพที่ดีและมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย